

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til at oprette tværfaglige arbejdsløsheds-kasser.

Af Helge Sander (V), Bendt Bendtsen (KF), Annette Just (FP) og Poul Nødgaard (DF) m.fl. (Fremsat 30/10 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Man må sige, at der virkelig har været gang i genbrugsforretningen fra de borgerlige partiers side, og jeg vil sige, at der er noget genbrug, der er godt, og som vi godt kan lide, men der er også noget genbrug, der er absolut ubrugeligt, og dette forslag er et eksempel på den ubrugelige form for genbrug.

Beslutningsforslag nr. B 43 er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 114 fra i foråret 1997, som i øvrigt blev stemt ned den 23. maj 1997, altså af det samme Folketing, som nu skal behandle denne sag. B 114, som altså blev stemt ned i maj 1997, var en uændret genfremsættelse af et beslutningsforslag fra foråret 1996, som blev stemt ned her i salen den 29. maj 1996, da Folketinget havde den samme politiske sammensætning som nu. I foråret 1995 havde vi en forespørgsel om etablering af tværfaglige a-kasser og behandling af lovforslag nr. L 203, også fra Venstre og De Konservative, om opløsning af regler om faglig afgrænsning, så vi står altså nu i den situation, at et uændret Folketing skal behandle den samme sag for fjerde eller femte gang, selv om der intet er ændret i sagen.

Jeg synes næsten, det er for meget, og jeg stiller mig selv spørgsmålet: Hvad mon der ville være sket, hvis det nu ikke var Folketinget, der var blevet bedt om at behandle den samme sag? Hvad ville der være sket, hvis det var en domstol, der for femte gang på 2½ år var blevet anmodet om at tage stilling til akkurat den samme tvist mellem akkurat de samme parter? Jeg er ikke i tvivl om, at sagen ville blive afvist uden realitetsbehandling, og at sagsøgeren ville blive idømt en klækkelig rettergangsboøde for unødigt trætte.

Jeg synes faktisk, at forslagsstillerne bag B 43 gør sig skyldige i unødigt trætte. Omstændighe-

derne taler med al tydelighed for, at behandlingen af beslutningsforslaget afsluttes så hurtigt som muligt, og jeg vil derfor hovedsagelig blot henvise til de mange tidligere debatter, for argumenterne for at bevare fagligt afgrænsede a-kasser er uforandrede.

Vedrørende forslagsstillerens bemærkninger til forslaget skal jeg dog fra forårets debat gentage, at muligheden for at oprette tværfaglige a-kasser ikke vil gavne den faglige mobilitet. Tværfaglige a-kasser vil ikke have det nøje kendskab til medlemmernes forskellige muligheder på arbejdsmarkedet og de kontakter til arbejdsgiverne, som de fagligt afgrænsede a-kasser har, og jeg tror heller ikke, der er a-kasser, som undlader at give medlemmerne relevante tilbud, fordi de eventuelt risikerer, at medlemmet skal overflyttes til en anden kasse.

A-kasserne skal naturligvis administreres forsvarligt, og der stilles store krav til deres ekspertise, deres personale og driftsmidler. Der skal ikke være tale om discountbutikker, hvor man på selvbetjeningsbasis distribuerer dagpenge og andre offentligt finansierede ydelser. Der er derfor meget snævre grænser for, hvilke fordele man kan opnå ved øget konkurrence mellem kasserne. Det vil være betænkeligt, hvis enhver forening, der kan skrabe 5.000 medlemmer sammen på grundlag af et løfte om et lavt kontingent, skal have retskrav på at få en statslig anerkendelse til at administrere meget store beløb, som finansieres via de offentlige kasser.

Jeg ser det ikke som noget problem, at der hvert år er et stort antal overflytninger fra den ene kasse til den anden kasse. Overflytningerne sker i næsten alle tilfælde uden problemer, sker hurtigt og viser netop, at den faglige afgrænsning ikke er til hinder for den faglige mobilitet. Frit a-kassevalg og oprettelse af et antal små, tværfaglige a-kasser vil i øvrigt snarere øge end formindske antallet af overflytninger, uden at dette på nogen måde bidrager til en øget faglig mobilitet.

Jeg skal derfor afslutningsvis gentage for en ordens skyld, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal følge arbejdsministerens opfordring til, at vi gør denne debat så kort som muligt.

Der er jo to holdninger, der støder mod hinanden. Den ene holdning er for tværfaglige a-kasser, og den anden holdning er for de fagspecifikke a-kasser. Jeg blev tidligere stillet